

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5756/2020
03.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Стошић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11662/18 од 04.03.2020. године, у седници одржаној 03.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11662/18 од 04.03.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11662/18 од 04.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 17703/16 од 23.02.2018. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име неисплаћене накнаде и награде за обављање дужности судије поротника у периоду од 01.11.2004. године до 19.06.2007. године, у нето износу исплати појединачне опредељене месечне износе, са законском затезном каматом почев од датума доспелости, па до исплате, ближе одређене овим ставом изреке, као и да тужиоцу уплати припадајуће мање уплаћене доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање Филијала Београд, у корист тужиоца као корисника осигурања, за период од 01.11.2004. године до 19.06.2007. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 18.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 11662/18 од 04.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне

повреде одредаба парничног поступка, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14). Нижестепеним пресудама одбијен је тужбени захтев тужиоца за исплату накнаде за обављање дужности судије поротника и мање уплаћених доприноси, с обзиром да су одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване на примени одговарајућих одредби материјалног права, а чија висина зависи од околности сваког конкретног случаја, па у том смислу нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни осталих разлога за изузетну дозвољеност ревизије, а због битне повреде поступка посебна ревизија се не може поднети, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 21.12.2017. године, а имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић